

ket, vil der ogsaa hos de Folk, der ere imod de 137 Valgkredse, rundt om i Landet vise sig en Stemning absolut imod det, at man har nægtet at opfylde Grundloven, som den nu en Gang er, fordi man ikke mente, at kunne saa den forandret, og det er jo den eneste virkelige Grund, der er anført. Det er ganske vist sagt, at der ikke om de 137 Valgkredsers Fordeling vilde kunne blive Enighed i Rigsdagen, men jeg tror, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har fuldkommen Ret heri. Jeg tror ganske sikkert, at det nok skulde vise sig, at saa snart man kom ind i en virkelig Forhandling med Forhandlingsvillighed fra alle Sider mellem de to Ting, og man saa havde den højtærede Indenrigsminister til at være en villig Hjælper i denne Forhandling mellem de to Ting, saa skulde man nok komme til efterhaanden at saa alle de Uoverensstemmelser bort, der ere mellem det tidligere Regeringsforslag og det Forslag, som er vedtaget her i sin Tid. Det vilde vel ikke gaa straks, man kunde vel ikke blive særdig med det i et Udvalg paa 8 Dage, men saa kunde man tage 14 Dage eller maaste 3 Uger, og saa vilde man sikkert vide at komme til Enighed. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds indvendte, at dette Forslag om de 137 Valgkredse — det maa jo være det Forslag, der er ubearbejdet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), og som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds selv har stemt for — indeholder mange aabne og skjulte Faldgruber. Det var for Resten nydeligt at stemme for et Forslag, der indeholder baade aabne og ijer skjulte Faldgruber. Men jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Jeg tror, at det ærede Medlem har været saa uheldig den 1ste April at komme ud paa den tynde Is, komme hen paa et Sted, hvor der viste sig at være Faldgruber, som han kunde falde i, og som han faldt i, saa han nu i sin Ungsteligbed ser Faldgruber alle Vegne. (Ufbrydelse). Ja, ja, maaste Signelsen med Isen ikke var ganske træffende, men Meningen er jo let at forstaa. Der er ikke Tvivl om, at Forslaget om de 137 Kredse kunde man let komme til Enighed om. Men saa opnaaede ganske vist de ærede 24 Medlemmer ikke at saa den ønskelige Dækning paa Valgdagen. Derfor er det, at det er saa nødvendigt at saa Sagen presset igennem.

Men hvorfor er det nu saa nødvendigt, at de ærede Herrer saa Flertal paa Valgdagen? Ja, hvorfor er det saa nødvendigt? Jeg synes slet ikke, det er nødvendigt. Men hvorfor er det saa nødvendigt for de Herrer,

naar de sætte Grundloven til Side, og sætte al rimelig Villighedsfølelse til Side for at storme denne Sag igennem? Hvorfor er det saa nødvendigt, at de saa Flertal paa Valgdagen? Der vilde være nogen Mening deri, om end ikke megen, det vilde ikke kunne retfærdiggøres derved, men der vilde dog være nogen Mening deri, hvis vi stemte Folk i Mindretallet omgiffes med den skumle Plan at vælte Forliget, naar vi kom ind som Flertal efter Valgdagen. I saa Tilfælde kunde der være — vel ingen Retfærdighed, men dog Mening i, at de Herrer paa den anden Side sagde: Ja, Nød brøder alle Love, endogsaa Grundlove. Naar der skulde ske noget saa galt som, at Forliget sprængtes i Stumper og Stykker og vælte over Ende, saa maa vi se bort fra, hvad der er i Medfør af Grundloven, saa maa vi lægge vor store Grundlovskærlighed til Side i Djebløkket for at finde Midler derimod. Naar der staar saa meget paa Spil, kunne vi ikke blive ved, som det ærede Medlem sagde saa smukt den 1ste April, at være „hdmgyge Tjenere for Grundloven“, saa maa vi have Steen i en anden Haand, lade Grundloven sove og lave noget, der er bedre. Men denne Grund, som efter min Mening ganske vist var en daarlig Grund og ikke en retfærdig Grund, have de Herrer jo slet ikke. Thi selv om vi paa denne Maade vilde — hvad vi for øvrigt slet ikke være i Stand dertil. Det er jo en gammel Sag, at gjort Gerning staar ej til at ændre, og denne Sætning gælder i fuldeste Maal i dette Tilfælde. Selv om vi vilde vælte Forliget, vilde vi være ganske ude af Stand dertil.

Forliget bestaar jo af Rigsdagsbeslutningen, af Hærløven, af en Finanslov og af en Udsgt til et Minister- og Systemstifte. Kunne vi vælte noget af det? Udsgten til et Minister- og Systemstifte kunne vi ikke vælte, for Ministerstiftet har jo fundet Sted, det kende vi jo alle sammen, og Systemstiftet —? Ja, jeg maa vel ikke sige, at det har fundet Sted den 1ste April, men det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Keergaard) paastod jo, at den 1ste April traadte vi ind i det med det ene Ben. Det kunne vi altsaa ikke komme til at vælte. Vi vide jo for Resten alle sammen, at der heller ikke er noget at vælte der. Hvad Rigsdagsbeslutningen angaar, da er det jo klart, at selv om der kom et nok saa stort Flertal ind i Folketinget, som var imod Forliget, saa vilde dette Flertal være ganske ude af Stand til at omgøre Rigsdagsbeslutningen. En Rigsdags-